

*„ Abyście krzyż Chrystusa na nowo
w sposób wolny i dojrzały wybrali ...“*

Jan Paweł II

*Na nadchodzące święto Zmartwychwstania Pańskiego
dużo zdrowia, radości, wiele dobroci od ludzi,
oraz wszelkiej pomyślności i obfitości łask Bożych*

życzą:

*PRZEWODNICZĄCY RADY
ANTONI DRAGOSZ*

oraz

*WÓJT GMINY TOKARNIA
EDWARD ZADORA*

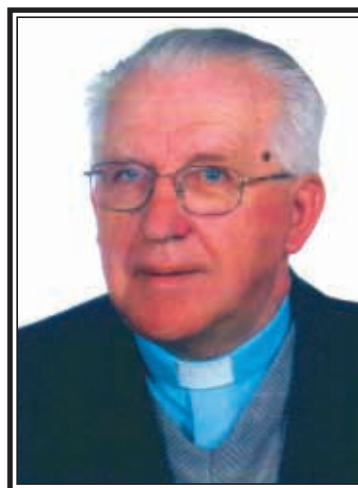

Wesołych Świąt Wielkanocnych!

Boże miłosierny i pełen litości, w swojej wielkiej miłości chciałeś, aby pod krzyżem Twego Syna była obecna Jego Matka; Spójrzj w swojej dobroci na cierpiących braci i siostry,
Niech w świetle zmartwychwstania Twojego Jednorodzonego Syna nigdy nie zabraknie nadziei, że życie jest mocniejsze niż każda śmierć;
dozwól, abyśmy wzorem Maryi, naszej Matki, stali blisko niezliczonych krzyży, aby nieść ludziom umocnienie i pociechę.
Przez Chrystusa, Pana naszego Amen.

Jan Paweł II

JAN ZWANY BUDOWNICZYM

Jan Dragosz urodził się 4 września 1933 r. w Więciórcie, wiosce należącej wówczas do parafii pw. św. Marii Magdaleny w Trzebuni k. Myślenic. Jego rodzicami byli Józef i Maria z d. Firek. Ojciec był aktywnym człowiekiem potrafiącym integrować mieszkańców wioski i mobilizować do czynów społecznych. I tak w odległej o 4 km od kościoła parafialnego wiosce powstał drewniany kościół pw. Matki Bożej Ostrobramskiej, który obecnie stanowi samodzielny ośrodek duszpasterski prowadzony przez salwatorianów. Matka była pobożną i pracowitą kobietą zajmującą się prowadzeniem domu i wychowa-

niem dzieci. Bóg wynagrodził ich trud. Doczekali prymicji kapłańskich dwóch swoich synów: Jana - w zgromadzeniu salwatorianów i Franciszka - u Misjonarzy św. Wincentego a Paulo. Jan, jako najstarszy spośród ośmiorga rodzeństwa, budował przykładem własnego życia młodszym od siebie pięciu braci i dwie siostry. Rodzeństwo, do końca jego dni, darzyło go za to szacunkiem.

Droga Jana do kapłaństwa prowadziła przez Kraków - Zakrzówek, gdzie w 1950 r. rozpoczął w Małym Seminarium Duchownym Salwatorianów naukę w zakresie szkoły średniej. W lipcu 1952 r., po zamknięciu szkoły przez władze

komunistyczne, 19-letni Jan Dragosz wstąpił do nowicjatu salwatorianów w Bagnie wraz z 55 innymi kandydatami. Wraz z habitem zakonnym, w dniu 14 sierpnia 1952 r., przyjął imię zakonne Bazyli, którego używał do 1966 r. Mistrzem nowicjatu był ks. Florian Kosobudzki, pochodzący z Trzebini.

Po złożeniu ślubów zakonnych w święto Wniebowzięcia NMP 1953 r. kontynuował naukę w zakresie szkoły średniej w tzw. domesticum, a zarazem, ze względu na ówczesne warunki, słuchał niektórych wykładów z filozofii. W 1957 r. jako eksternista zdał w Trzebnicy państwowy egzamin maturalny. Należał do

pierwszej grupy alumnów założonego w 1953 r. Wyższego Seminarium Duchownego w Bagnie. Był to okres zmian politycznych w kraju i zarazem czas programowania odnowy moralnej przez Wielką Nowennę Narodową. Wraz ze zdobywaniem wiedzy Jan Dragosz kontynuował formację zakonną i kapłańską przyjmując kolejne stopnie święceń (ostiat, lektorat - październik 1958 r., egzorcysta, akolit - kwiecień 1959 r., subdiakon - wrzesień 1959 r., diakonat - grudzień 1959 r.). Po zakończeniu studiów, wraz z 14 diakonami, w dniu 29 czerwca 1960 r. w kościele parafialnym pw. Wniebowzięcia NMP w Bagnie przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa Andrzeja Wronki.

Budowanie własnej osobowości kapłańskiej ks. Dragosz kontynuował podejmując studia specjalistyczne z zakresu teologii dogmatycznej w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, uwieńczone licencjatem i magisterium z teologii po przedstawieniu pracy pt. „Życie wieczne dzieci bez przyjęcia chrztu w nauczaniu św. Augustyna“ (29 maja 1963 r.). Pracę doktorską pt. „Hierarchologia św. Cypriana w świetle badań współczesnych“ obronił 24 maja 1976 r. Badania naukowe uskrzydlały młodego kapłana w pracy duszpasterskiej, którą podejmował.

W latach 1964-1965 pełnił funkcję referenta powołaniowego przy prowincjalacie. Rok milenijny rozbudził w nim zamiłowanie do pracy rekolekcyjno-misyjnej. Wiele naturalnych zdolności - silny głos, dobra dykcja, umiejętność jasnego przedstawiania prawd wiary, nadto dobre zdrowie połączone z zapalem do pracy - sprawiły, że był często zapraszany z posługą rekolekcyjną przez księży i siostry zakonne. Działalność kaznodziejską łączył z pracą w duszpasterstwie parafialnym. Był wikariuszem i katechetą w Dobroszycach k. Oleśnicy (1965-1966), służył posługą kapłańską w salwatorijskich parafiach w Bielsku-Białej (1966-1969, 1993-1996) i w Warszawie (1969-1975). W okresie 47 lat pracy kapłańskiej

umiejętnie łączył działalność duszpasterską z pracą dydaktyczno-wychowawczą wśród kleryków, braci zakonnych i nowicjuszy własnego zgromadzenia oraz u Misjonarzy w Krakowie na Stradomiu. W latach 1975-1978 należał do wspólnoty seminarialnej w Bagnie. Pełnił funkcje socjusza magistra nowicjatu, prefekta i ojca duchownego junioratu braci, a przez wiele lat był wykładowcą dyscyplin teologicznych w WSD Salwatorianów. W latach 1978-1981 pełnił urząd wikariusza prowincjalnego, równocześnie będąc superiorem wspólnoty w Obornikach Śląskich.

Dwunastoletni okres pobytu w Trzebinie (1981-1993) stał się dla ks. Dragosza okazją do rozwinięcia swoich uzdolnień tak na płaszczyźnie kaznodziejskiej, w związku z prowadzonymi tam nabożeństwami fatimskimi, jak i na niwie organizacyjnej, przede wszystkim w sferze prac budowlanych. W mury obiektów kościelnych i zakonnych w Trzebinie zostały wpisane jego starania, praca i ofiara, jakie podejmował, aby najstarsza placówka zgromadzenia w Polsce mogła funkcjonować zgodnie z zamierzeniami pionierów. W 36 roku posługi kapłańskiej, w dniu 1 marca 1996 r., przełożeni powierzyli ks. Janowi zadanie kierowania eksploatowaną parafią pw. św. Bartłomieja Apostoła i św. Jadwigi w Trzebnicy. W czerwcu tego samego roku został dziekanem dekanatu trzebnickiego. Natychmiast zabrał się do pracy w najstarszym na ziemi śląskiej sanktuarium. Obok normalnych zajęć parafialnych przeprowadził w 1997 r. potrzebne remonty w bazylice, która otrzymała nową elewację. Odrestaurował zabytkowe obrazy ołtarza głównego i stacji Drogi Krzyżowej. Podjął się od lat oczekiwanej budowy ołtarza polowego i placu pielgrzymkowego, które dziś stanowią chlubę miasta Trzebnicy. Dzięki staraniom ks. Dragosza bazylika św. Jadwigi otrzymała nowy system ogrzewania, nowy wystrój prezbiterium i dodatkowe ławki wzdłuż nawy głównej kościoła.

Ks. Jan dokończył prace remontowe w kościele Świętych Apostołów Piotra i Pawła. W wioskach Szczytkowice i Tarczów otworzył nowe ośrodki duszpasterskie. Stopniowo przeprowadzał remonty i prace adaptacyjne w domu zakonnym salwatorianów i w Domu Pielgrzyma im. św. Jadwigi Śląskiej, gdzie dla mieszkańców miasta, pielgrzymów i turystów urządził kawiarenkę. Wyliczone prace zostały wykonane w ciągu ośmiu lat, co w pełni uzasadnia przydomek nadany ks. Dragoszowi: „Jan zwany Budowniczym“.

W lipcu 2004 roku ks. Jan Dragosz powrócił do rodzinnej miejscowości. Mimo zaawansowanego wieku czynnie angażował się w pracę duszpasterską miejscowej wspólnoty salwatorijskiej.

Zmarł w szpitalu w Krakowie w niedzielę 7 stycznia 2007 r. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w dniu 10 stycznia 2007 r. w Trzebinie i w Więciórcu. Msza pogrzebowa została odprawiona w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Trzebinie o godz. 10.30. W godzinach popołudniowych po Nieszporach za Zmarłego w kościele pw. Matki Bożej Ostrobramskiej w rodzinnej miejscowości, ciało zostało złożone na miejscowym cmentarzu, obok zmarłych z jego rodziny.

Antoni Dragosz

Gmina Tokarnia w starej fotografii

Szanowni Mieszkańcy Gminy Tokarnia.

Zwracam się do Was z prośbą o pomoc w zbieraniu materiałów do kolejnej pracy związanej z kulturą i historią naszej gminy. Nosi ona temat roboczy *Gmina Tokarnia w starej fotografii*. Znajdą się w niej opisane, najciekawsze i najstarsze zdjęcia czarno-białe, najlepiej z pierwszej połowy XX wieku, ukazujące różne aspekty działalności ludzkiej np. życie religijne, obyczaje, prace oraz starą architekturę czy stroje ludowe.

Wszystkie zdjęcia po zeskanowaniu zostaną w stanie nienaruszonym oddane właścicielom.

Za okazaną pomoc wszystkim z góry dziękuję!

Marian Cieślak

Tel. kontaktowy: 012 2747022

Zdjęcia można składać do GOKiS w Tokarni albo w Skomielnej Czarnej bądź w sekretariacie UG w Tokarni w godzinach pracy.

Sami o Sobie Biuletyn Informacyjny Gminy Tokarnia

Adres redakcji:
Ośrodek Kultury i Sportu,
32-436 Tokarnia,
tel. 274 70 05, 274 70 22,
fax 274 70 25.

ISSN 1234-6993

Redaguje zespół w składzie:
Marian Cieślak, Stanisław Winter
(redaktor naczelny).
Fotografie: Stanisław Winter.

Skład: Azero, tel. (012) 429 86 10,
Druk: Drukarnia „Marka“,
tel. (012) 425 08 71

WALNE ZEBRANIA SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZE

Na początku br. we wszystkich OSP na terenie Gminy Tokarnia odbyły się Walne Zebrania Sprawozdawczo - Wyborcze, na których dokonano podsumowania działalności poszczególnych Zarządów OSP za 2006 r. oraz przyjęto plany działalności na 2007 rok.

Zebrania we wszystkich OSP obsługiwaliby przedstawiciele Zarządu Oddziału Gminnego OSP, Wójt Gminy Tokarnia p. ZADORA Edward, Przewodniczący Rady Gminy w Tokarni p. DRAGOSZ Antoni, Komendant Gminny Straży Pożarnych p. WRÓBEL Stanisław, oraz przedstawiciele Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Myślenicach i Zarządu Oddz. Powiatowego OSP w Myślenicach

Na 2007 rok poszczególne OSP zgłosiły wiele potrzeb dotyczących uzupełnienia sprzętu ratowniczo-gaśniczego, modernizacji łączności i systemu selektywnego wywołania, przeprowadzenia badań lekarskich członków OSP uczestniczących w działaniach ratowniczo-gaśniczych, utrzymania dalszej współpracy z Gminami ze Słowacji, przeprowadzenia szkoleń członków OSP i drużyn młodzieżowych, umundurowanie i wyposażenie orkiestr dętych działających przy OSP Tokarnia i OSP Krzczonów, częściowego dofinansowania prac remontowych i modernizacyjnych w Remizach OSP, czynienie starań związanych z zakupem samochodu pożarniczego.

W br. jednostki OSP wyjeżdżały już trzykrotnie do akcji ratowniczych związanych z pożarem w Skomielnej Czarnej oraz innych miejscowych zagrożeń tj. usuwania skutków silnego wiatru.

Po dokonaniu analizy zdarzeń w powiecie myślenickim stwierdza się znaczny wzrost liczby wyjazdów straży pożarnych w miesiącu kwietniu zwłaszcza do pożarów związanych z wypalaniem traw, dlatego przypominamy o zakazie tego rodzaju praktyk i o odpowiedzialności karnej za nie przestrzeganie przepisów prawnych.

W miesiącu marcu nastąpiła zmiana na stanowisku Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Myślenicach. Dotychczasowy Komendant p. Jan Tajduś awansował na Zastępcę Komendanta Wojewódzkiego w Krakowie, natomiast Komendantem Powiatowym PSP w Myślenicach został st. kpt. mgr inż. Sławomir Kaganek.

Edward Hobot

POSIEDZENIA I UCHWAŁY RADY GMINY

Na sesji Rady Gminy w Tokarni 29 grudnia 2006 roku radni podjęli następujące uchwały w sprawie:

1. Zmiany uchwały określającej górne stawki opłat za odpady komunalne.
2. Przyjęcia budżetu gminy na 2006 rok.
3. Zarządzenia wyborów w sołectwach Gminy Tokarnia.
4. Przyjęcia rocznego programu i zasad współpracy z organizacjami pozarządowymi.
5. Ustalenia wysokości diet dla radnych Gminy Tokarnia.
6. Najmu gminnego lokalu użytkowego.
7. Wysokości wynagrodzenia Wójta Gminy Tokarnia.
8. Przyznania limitu kilometrów na używanie prywatnego samochodu w celach służbowych.

Na przełomie stycznia i lutego odbyły się wybory sołtysów i rad sołeckich na lata 2007-2011. Na sołtysów wybrano:

Bogdanówka - Antoni Wróbel, Krzczonów - Zofia Spyrka, Skomielna Czarna - Antoni Pawlak, Tokarnia - Zofia Janicka, Więciórka - Jan Bednarz, Zawadka - Zofia Bylica.

28 lutego odbyła się kolejna sesja Rady, na której podjęto następujące uchwały w sprawie:

1. Zasad korzystania z gminnych obiektów sportowych.
2. Regulaminu wynagradzania nauczycieli.
3. Nagrody za osiągnięcia sportowe.
4. Nagrody za osiągnięcia w dziedzinie kultury.
5. Przyznawania środków na wspieranie doskonalenia zawodowego nauczycieli.
6. Zmiany uchwały budżetowej.
(Wprowadzono nadwyżkę w kwocie 849 510 zł)
7. Zmiany planu zagospodarowania przestrzennego gminy.
8. Nadania statutu GOKiS w Tokarni.
9. Zatwierdzenia planów pracy komisji Rady Gminy Tokarnia na 2007 rok
10. Przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania problemów Alkoholowych i Narkomani na terenie gminy.
11. Wygaśnięcia mandatu radnego Gminy Tokarnia Piotra Jabconia. (Wybory uzupełniające w Skomielnej Czarnej odbędą się 27 maja br.)
12. Utworzenia Placówki opiekuńczo-Wychowawczej Wsparcia dziennego w Krzczonowie.

Uwaga: szczegółowe informacje można uzyskać w Biurze Rady Gminy w Tokarni oraz na stronie internetowej www.malopolska.pl/BIP/Tokarnia.

DROGI

Informacja dotycząca realizacji podań na remonty dróg.
Szanowni Mieszkańcy

W roku 2007 na remonty dróg zaplanowano w budżecie gminy 210 tys. zł. tj. 100% więcej niż w roku 2006.

Podań o dofinansowanie remontów dróg na terenie gminy na rok 2007 zostało złożonych w sumie 76, wstępna kalkulacja kosztów wykazała, że aby zrealizować wszystkie podania należałoby przeznaczać w budżecie gminy kwotę około 820 tys. zł., co byłoby niemożliwe

Aby rozeznaczyć najpilniejsze potrzeby na remonty dróg Wójt Gminy Tokarnia ustalił, że wszystkie podania będą opiniowane przez Rady Sołeckie poszczególnych wsi wchodzących w skład gminy, które wytypują drogi których stan techniczny wymaga w pierwszej kolejności remontu, bądź modernizacji.

Wójt Gminy powołał komisję w celu ustalenia listy zadań związanych z remontami dróg wewnętrznych na terenie tej Gminy. W skład komisji wchodzi przedstawiciel Rady Gminy Tokarnia, dwóch przedstawicieli Urzędu Gminy oraz sołtysi w zależności od miejscowości, której dotyczy lista zadań.

Komisja będzie weryfikowała zaopiniowane przez Rady Sołeckie wnioski i wyznaczy drogi wewnętrzne, które w roku 2007 będą remontowane.

Ponadto Wójt Gminy czyni starania o pozyskanie dodatkowych środków na remonty dróg. Jednak na drogi wewnętrzne nie można pozyskać środków unijnych - środki te można pozyskać jedynie na drogi publiczne tj. drogi gminne, powiatowe wojewódzkie i krajowe, ale w roku 2007 takich środków nie można będzie jeszcze pozyskać.

Ze względu na dużą ilość podań, niestety nie wszystkie mogą być zrealizowane w bieżącym roku.

Niezrealizowane podania zostaną uwzględnione w latach następnych.

ILU NAS JEST ?

Liczba mieszkańców Gminy Tokarnia jeszcze powoli wzrasta (tabela nr 1), ale liczba urodzin spada. Można także zauważyć pewne niepokojące tendencje demograficzne, związane ze spadkiem dzietności matek, starzeniem się społeczeństwa, zmianą modelu rodziny czy emigracją młodych ludzi w poszukiwaniu lepszego jutra.

W Zawadce już od kilku lat spada liczba mieszkańców. Fakt ten dotyczył do tej pory tylko małej wioski, dlatego można go było bagatelizować. Jednak w tym roku spadek osób zameldowanych na stałe dotknął również Bogdanówki i po raz pierwszy od końca lat 40-tych XX wieku Skomielną Czarną. O ile spadek liczby mieszkańców Skomielnej Czarnej po II wojnie światowej był związany z emigracją zarobkową na tzw. *ziemie odzyskane i wielkie budowy socjalizmu*, to teraz związany jest z emigracją na zachód Europy i przede wszystkim zmniejszonym przyrostem naturalnym. W S P w Bogdanówce czy w SP nr2 w Tokarni pojawiają się już klasy, do których uczęszczają dzieci z dwóch roczników. Natomiast w Szkole Podstawowej w Skomielnej Czarnej, jest obecnie tylko sześć oddziałów (W latach 90-tych XX wieku było ich odpowiednio dwanaście!). Spada również liczba oddziałów w szkołach podstawowych i gimnazjach w Tokarni i Krzczonowie.

Zmiany demograficzne w Gminie Tokarnia wpisują się doskonale w ogólnopolskie tendencje, które nie są optymistyczne. Pozostaje zatem pytanie: ilu nas będzie?

Tabela nr 1- Mieszkańcy Gminy Tokarnia.

Wieś / lata	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Tokarnia	2951	2987	3000	3030	3054	3078	3095
Krzczonów	2007	2017	2029	2043	2066	2080	2114
Skomielna							
Czarna	1668	1684	1690	1702	1702	1703	1699
Bogdanówka	663	667	676	671	683	681	674
Więciórka	427	435	439	444	441	438	450
Zawadka	221	216	212	209	208	210	205
RAZEM	7937	8006	8046	8099	8154	8190	8237

BIBLIOTEKA SAMORZĄDOWA

W roku 2006 w bibliotece zostało zarejestrowanych 860 czytelników (dzieci - 350, młodzieży - 328, dorosłych - 182).

Ogółem wypożyczono 11 174 woluminów.

W ciągu roku biblioteka wzbogaciła swój księgozbiór o 370 książek, w tym 200 pozycji zostało zakupionych dzięki dotacji przyznanej przez Ministerstwo Kultury i Sztuki w ramach akcji „Promocja czytelnictwa”

Zakupione zostały nowości wydawnicze i cenne pozycje popularno- naukowe.

W placówce naszej przeprowadzone zostały remonty: wymiana okien i drzwi wejściowych oraz modernizacja centralnego ogrzewania, dzięki wsparciu finansowemu przez Urząd Gminy.

Zapraszamy do korzystania z naszej biblioteki.

Józefa Parszywka

„ŚMIECI“

Szanowni właściciele nieruchomości z terenu Gminy Tokarnia.

Od 1 stycznia 2007 roku został zmieniony system odbioru odpadów komunalnych stałych z Państwa nieruchomości.

Powody, jakie zadecydowały o zaistniałych zmianach, to zmiany ustaw dotyczących odpadów i utrzymania porządku i czystości w Gminie oraz przyjęta na podstawie tych zmian uchwała Rady Gminy dotycząca czystości i porządku oraz Plan Gospodarki Odpadami.

Koszty utrzymania kontenerów rosły z roku na rok a opłaty za wywóz śmieci płacili Państwo takie same.

Niestety, w 2006 roku doszło do sytuacji, gdzie Gmina zapłaciła za 972 kontenery kwotę 192407, 4 złotych oraz dodatkowo za 40 kontenerów na początku stycznia na kwotę 7918 złotych, co łącznie dało kwotę 200325,4 złotych.

W przeliczeniu na ilość mieszkańców (8237 osób) dało to kwotę 2,02 złotego na jednego mieszkańca na miesiąc, przy czym w powyższych wyliczeniach nie ujęto kosztów utrzymania pracownika utrzymującego porządek przy kontenerach oraz terenach dzierżawionych pod kontenery i kosztów wymiany i naprawy samych kontenerów.

Dla pełniejszego obrazu sytuacji należności za śmieci, które Państwo mieli wpłacić na rzecz Gminy za 2006 wyniosły 70387 złotych, z tego zostało wpłacone 65429 złotych a suma wszystkich zaległych wpłat wynosi jeszcze 19472 złotych.

Gmina zdaje sobie sprawę, że to rozwiązanie nie wszystkich zadawała, jednak proszę zauważyć, że w cenie 2 złotych za osobę na miesiąc w rodzinach do 5 osób oraz 1,5 złotego w rodzinach od 6 osób wzwyż otrzymują Państwo za darmo worki i jest odbierana każda ilość odpadów z nieruchomości.

Ponadto dla wszystkich mieszkańców Gmina zorganizuje dwa razy w roku (okresie wiosennym i jesiennym) wywóz odpadów wielkogabarytowych, tzn. niepotrzebnych sprzętów gospodarstwa domowego, starych mebli, łóżek itp.

Za wywóz tych odpadów zapłaci Gmina.

Właściciele nieruchomości, którzy jeszcze nie zdecydowali się na podpisanie umów otrzymają wezwania do udokumentowania tego obowiązku.

Prosimy o niezwłoczne podpisanie umowy, ponieważ zgodnie z obowiązującymi przepisami Gmina będzie ten obowiązek egzekwować.

Zwracamy się dodatkowo z apelem o zgłaszanie zauważonych przypadków zaśmiecania naszej Gminy do Urzędu lub na policję. Osoby które zostaną zidentyfikowane na podstawie zgłoszenia zostaną ukarane.

Na terenie Gminy jest możliwość podpisania umów na wywóz śmieci u sołtysów każdej ze wsi oraz w firmie wywozowej KOM-BUD, bliższe informacje na temat umów udzielane są pod telefonem: 018 2773407 lub w Urzędzie Gminy - pokój 13, telefon : 012 2747011.

Jarosław Kędzior

Jubileusz V-lecia Orkiestry ze Skomialnej Czarnej i Bogdanówki

Pięć lat to naprawdę niewiele. W sporządzonym przez kogoś katalogu jubileuszów nosi on nazwę jubileusz drewniany. Rzadko chyba świętuje się tak mało znaczącą rocznicę, gdyż czeka się na poważniejsze choćby np. dziesięciolecie. Pozwalam sobie coś napisać z tej okazji. Dziś w tę małą rocznicę można się już czymś pochwalić. Motywem napisania jest też mój szacunek i ogromne uznanie dla tych, dzięki którym to piękne dzieło powstało i istnieje:

- o. Patryk Jankiewicz, ówczesny proboszcz w Skomialnej Czarnej, który dał zasadniczy impuls, bez niego to dzieło absolutnie by nie powstało - to on był „spiritus movens“ - „duchem poruszającym“.
- p. mgr Andrzej Jędrysek z Tenczyna, wspaniały kapelmistrz, pedagog, muzyk, który pokochał zespół i doprowadził go w bardzo szybkim tempie do wysokiego poziomu artystycznego, a obecnie w trudnej sytuacji sam stara się objąć opieką muzyczną ponad 70 osób.
- rodzice, dziadkowie, którzy wspierali i wspierają na różny sposób powstałe z niczego dzieło.
- Gmina Tokarnia, jako nasza Gmina macierzysta, której częścią jesteśmy i stanowią o dorobku kulturalnym. Wspiera jak potrafi, a zawsze może jeszcze lepiej.
- społeczeństwo Parafii, które systematycznie i przy różnych okazjach partycypuje w istnieniu Orkiestry.
- dobrodziejce, sponsorzy z kraju i z zagranicy.
- obecny proboszcz o. Andrzej Mańczak, który jako proboszcz wspiera finansowo najpiękniejsze dzieło w Parafii, a także obecny prezes p. Piotr Nosidlak, który po mnie przejął obowiązki i mimo swoich spraw zawodowych poświęca wiele czasu sprawom organizacyjnym a wspomaga go w tym Rada Orkiestry.
- przede wszystkim zaś dzieci, które otrzymały propozycje i możliwości zrealizowania, wtedy jeszcze jakiegoś bliżej nieokreślonego zamierzenia, podjęły to ryzyko, a przede wszystkim podjęły ogromny trud i wysiłek pogodzenia zajęć codziennych z obowiązkiem sprostania wymaganiom postawionym przed nimi jako przynależącymi do Orkiestry. Chyłę czoła przed ich pracowitością i ogromnym talentem. Sądzę, że zdobywanie sztuki muzycznej nie było dla nich katorgą, tylko szczęśliwym zetknięciem się talentu z ogromną pracowitością i rzetelnością, a efekty przyszły od zaraz. Dla tych dzieci, młodzieży pięć lat grania to jedna trzecia, a nawet więcej dotychczasowego, bardzo krótkiego życia, które wygrali - grając. Długa, bardzo długa i piękna przyszłość przed nimi.
- odwołam się też do innej rzeczywistości, o której jestem przekonany, że nas wspierała, a mianowicie świat poprzedników. Jestem święcie przekonany, że takie piękne dzieło mogło powstać wspierane „mocą z wysoka“, a mam tu na myśli wielkiego muzyka o. Piotra Palucha, który i z nieba i z „cementarnego brzyku“ przyglądał się naszej inicjatywie i przysłuchiwał się temu co się rodziło, a zarazem jest kontynuacją jego działalności i z pewnością nie było mu obojętne jak się to będzie rozwijać. Drugim z pewnością patronem naszym był i jest śp. o. Celestyn Giba, który dowiedziawszy się o tej inicjatywie mrugnał: „wreszcie zaczęło się coś dziać“. „Działać dalej“.

Skoro tyle wspólnych inicjatyw w jednym momencie spotkało się ze sobą, więc dziś po pięciu latach można już śmiało coś napisać, czymś się pochwalić. Można pochwalić się choćby i liczbą należących do Orkiestry - do chwili mojego odejścia była to biblijna liczba 77 osób. Nie sprawdzałem oczywiście dokładnie stanu personalnego innych orkiestr, ale z dotychczasowych spotkań i doświadczeń mogę powiedzieć, że większej liczbie orkiestry nigdzie nie spotkaliśmy. Ktoś powie - ilość o niczym nie świadczy.

Oczywiście, że nie. O jakości za chwilę

Gdy pierwszy raz wystąpiliśmy na bardzo poważnej imprezie muzycznej - Małopolskim Przeglądzie Orkiestr Dętych „Echo Trombity“ w Nowym Sączu, oczywiście po wygraniu wcześniejszych regionalnych eliminacji, jury Przeglądu uznało, że jesteśmy najmłodszą orkiestrą dętą w Polsce i z pewnością i poza nią. Średnia wieku wynosiła wtedy niecałe 12 lat, najmłodsza orkiestrantka liczyła 7 lat, za co otrzymała specjalna nagrodę Przeglądu.

Co można osiągnąć w ciągu pięciu lat? Okazuje się, że bardzo wiele wymiernych sukcesów, dlatego „przy całej mojej skromności“ o jakości chcę coś napisać, pochwalić się sukcesami Orkiestry. Znowu zaczęć od liczb, choć wiadomo - „centymetrem mierzy się tylko długość a nie wielkość“. W tym wypadku liczba świadczy o popularności, o „wzięciu“ kogoś, kto coś prezentuje, podoba się, trafia do publiczności, co w przypadku dzieci jest sytuacją sprzyjającą. Otóż w ciągu pięciu lat istnienia Orkiestra wystąpiła 333 razy na różnego rodzaju „impresach“ takich jak: uroczystości kościelne, państwowe, szkolne, festyny, śluby, pogrzeby i inne. To wiązało się zawsze z obecnością prawie zawsze stuprocentową, występy zawsze w strojach orkiestrowych-góralskich, no i przede wszystkim z zaprezentowaniem odpowiedniego poziomu. Na tych 333 występów Orkiestra nigdzie „nie dała plamy“, a wprost przeciwnie wszędzie w Polsce zbierała owoce, brawa, w Austrii zachwycono się: „wunderbar schoen“ - „cudownie“, w Italii „bravi“ i „complimenti“ - „wspaniali“ i „wyrazy uznania“. Wszędzie podziękowania i kolejne zaproszenia. Liczba występów byłaby o wiele wyższa, ale zrealizowanie wszystkich było fizycznie niemożliwe. W samym tylko roku 2005 takich występów było 99.

Może i liczby przekonały do sukcesów, a gdyby jeszcze nie całym to przytoczę niektóre ważniejsze miejsca w których Orkiestra zaprezentowała swoje umiejętności:

- Które z tych dzieci przypuszczało, że po dwóch latach gry pojedzie za granicę i to nie byle gdzie - do Rzymu, by wobec największej widowni świata - na Placu Św. Piotra 2 VI 2004 dla Ojca Św. Jana Pawła II, zagrać „Barkę“, „Czarną Madonnę“, „Czerwony pas“, zagrać i zaśpiewać życzenia spod Giewontu: „Syćka se Wom życom“, marsza „Góralskiego“ i inne. Za pośrednictwem CTV dowiedział się o nas cały świat.
- Być na Monte Cassino, i idąc piękną aleją od klasztoru ku mogiłam zagrać w tym miejscu przepiękny marsz żałobny „Ku czci pałym bojownikom“ potem Hymn Państwowy i marsz „Czerwone Maki“ właśnie na cmentarzu na Monte Cassino to są niesamowite i niezapomniane wrażenia. To przeżyliśmy 3 VI 2004 roku.
- Które z dzieci przypuszczało, że wystąpi na scenie Teatru Wielkiego w Warszawie, a tak stało się 12 X 2003 roku z okazji Jubileusz Ojca Świętego. Dokładnie co do dnia 45 lat temu biskup Karol Wojtyła poświęcił kamień węgielny kościoła w Skomialnej Czarnej.
- Z występów teatralnych można jeszcze wymienić Teatr Stu - z okazji jubileuszowego pięćdziesiątego odcinka „Europa da się lubić“, oraz Teatr Słowackiego w Krakowie.
- Występ w Warszawie na spotkaniu dla dzieci Placu Zamkowym w obecności ówczesnego prezydenta Warszawy pana Lecha Kaczyńskiego.
- Występ w Warszawie w Galerii Porczyńskich z okazji wręczenia nagrody „Kustosz Pamięci Narodowej“ z udziałem Prezydenta na Uchodźstwie Pana Ryszarda Kaczorowskiego i wielu innych ważnych osobistości.
- Za nami już chyba kilkadziesiąt występów w Królewskim Krakowie, a w samym Magistracie było ich kilka, w wielu kościołach krakowskich, na Rynku.

- Orkiestra występowała na Słowacji, na Węgrzech, dwa razy w Austrii, dwa we Włoszech - na zaproszenie burmistrza Maenzy (Lazio) i na zaproszenie przyjaciół z Padwy.
- A w Austrii, Ojczyźnie geniuszy muzyki L. van Beethovena, W.A.Mozarta, R. i J. Straussów, F. Schuberta i innych. Być pod Operą w Wiedniu, przejść najslawniejszą trasą Kaerntnerstrasse odnajdując i odczytując po drodze imiona i nazwiska wszystkich najslawniejszych kompozytorów świata umieszczone w postaci gwiazd w deptaku ulicy, dotrzeć pod katedrę i tam na placu zagrać dla turystów z całego świata „Happy Marching Band“, a dla Austriaków to co najbardziej austriackie, mianowicie: marsz „Wien bleibt Wien“ - „Wiedeń pozostanie Wiedniem“, wiązankę najslawniejszych „Walców J. Straussa“, marsz „Radetzky“, to są niesamowite przeżycia. A w kościele zagrać dla nich najchętniej śpiewaną Mszę św. Nr 801. My tam byliśmy, myśmy to przeżyli, tego doświadczylimy. Dla ludzi związanych z muzyką to wielka sprawa. Może ci młodzi ludzie jeszcze teraz nie w pełni są tego świadomi, ale okno na świat zostało otwarte, a w umyśle młodego człowieka te fakty pozostaną niezatarte przez całe życie jak każde wspomnienie z dzieciństwa, które pamięta się zawsze.
- Odwiedziliśmy także nasze kapucyńskie klasztory; Kraków na zaproszenie o. Stefana, Krosno na zaproszenie o. Karola Jopka aż trzy razy, do Sędziszowa zaprosił nas o. Cyryl, do Terliczki o. Jan, do Tenczyna o. Andrzej Bochyński, do Wolczyna o. Artur, do Piły dwa razy o. Roman Rusek, do Wałcza dwa razy o. Andrzej Włodarczyk, do Kielc o. Grzegorz Marszałkowski, a za granicą w Austrii - Wiedeń na zaproszenie o. Marka Machudery i Hartberg dwa razy na zaproszenie o. Jana Salawy. Do Leobendorf na Boże Ciało zaprosił nas o. Adam Białek.
- Orkiestra miała też zaszczyt zaprezentować się w dłuższych, czy krótszych odcinkach filmów, reportaży nagrywanych przez telewizję TVP, TVN, Trwam.
- Udało się nagrać płytę CD, a także wydaliśmy Kalendarz Orkiestry na rok 2006 i 2007 w ilości 1000 sztuk.
- Sześciu orkiestrantów zdało do Szkoły Muzycznej i kontynuuje naukę z bardzo dobrymi rezultatami, siódma osoba uczyła się tam już wcześniej jako jedna jedyna, która przed zaistnieniem orkiestry posiadała już sztukę umiejętności gry na instrumencie.
- Trzy osoby z Orkiestry otrzymały stypendium Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia“, z którego mogą korzystać aż do momentu ukończenia studiów.
- Orkiestra ma w swoim repertuarze ok. 60 utworów, które może zagrać od zaraz na podniesienie ciupagi -batuty kapelmistrza, nie licząc zwyczajnych pieśni.

Do sukcesów i osiągnięć pięcioletniego okresu trzeba zaliczyć zdobycie podstawowych wiadomości z zakresu muzyki, które pozwalają posługiwać się bez trudności językiem nutowym i umiejętnością gry w zespole oczywiście na amatorskim, ale dobrym poziomie.

Pięć lat temu bez wielkiego rozgłosu zaczęliśmy dzieło, o które dziś toczy się batalia na wysokich szczeblach urzędowych, mianowicie dzieci i młodzież została zainteresowana czymś co ma sens, zagospodarowano im wolny czas. Ponad 70 osób wie co ma zrobić z wolnym czasem. Czas przebywania razem to wspaniała okazja do integracji grupy.

Występy nobilitują, dają poczucie wartości, kształcą, otwierają horyzonty, uczą umiejętności kontaktowania się z drugim człowiekiem. Gdyby nie muzyka i Orkiestra tych ponad 70 osób byłoby pozbawionych wspaniałych okazji i możliwości.

Wiele pochwał i wyrazów uznania można wyczytać jeszcze z okolicznościowych dyplomów, nagród, wpisów znamienitych ludzi umieszczonych w Kronice Orkiestry, a także z bardzo licznych artykułów z prasy skrzętnie gromadzonych przez Orkiestrę.

Zbliżając się do zakończenia dodam celem wyjaśnienia, iż nie chodzi mi o gloryfikowanie tylko tego jednego dzieła, jednej inicjatywy, jednej miejscowości, gdzie udało się „coś zrobić“. „Timeo lectorem unius libri“ - „boję się człowieka, który przeczytał tylko jedną książkę“ - takie oto przysłowie łańskie. Dla mnie jest to też jednorazowe doświadczenie, eksperyment, który przyniósł wspaniałe, nadspodziewane rezultaty. Mogę przypuszczać, że w innych miejscowościach też „coś takiego“ udało by się zrobić, gdyż talenty są wszędzie. Wiem natomiast bardzo dobrze po tych pięciu latach ile pracy, czasu, cierpliwości, wysiłku i nakładów materialnych, finansowych trzeba było włożyć od samego początku, a to już samo i łatwo nie przyszło. Pozwolę sobie w tym miejscu za bardem Krakowa Piotrem Skrzyneckim powtórzyć jego słowa, którymi tłumaczył umiejętność gromadzenia wokół siebie wielu ludzi, a czynił to poświęcając im „czas i uwagę“. Tego właśnie czasu, którym dysponowałem poświęciłem bardzo wiele, jak również odrobinę moich umiejętności muzycznych.

Kończąc, śmiem stwierdzić, że dziś jakakolwiek uroczystość w Skomielnej Czarnej i Bogdanówce bez Orkiestry byłaby smutną uroczystością, czegoś by brakowało. Nie może się już wrócić czas, kiedy Orkiestry nie było. Orkiestry po prostu nie może nie być, bo jest to zbyt piękne dzieło, musi istnieć i grać „do końca świata i jeszcze jeden dzień dłużej“ „Jest prawo tzw. entropii, które mówi, że wszelkie systemy pozostawione bez opieki dążą do rozkładu. Jeśli organizm nie otrzyma nowego zastrzyku energii rozpada się. Prawo to działa w wielu dziedzinach także poza fizyką. Niech więc i w dziedzinie muzykowania; dzieciom, młodzieży, odpowiedzialnym „zastrzyku“ ludzkiej i Boskiej energii nie braknie i ta cudowna rzeczywistość niech trwa i doczeka kolejnych większych i wielkich Jubileuszów czego Wspaniałej Orkiestrze ze Skomielnej Czarnej i Bogdanówki życzy

O. Józef Mońko
Szczęść Boże

OPŁATEK DLA RODZICÓW

W naszym przedszkolu uroczystość odchodzimy święta związane z rodziną, która jest najważniejszym środowiskiem wychowawczym dla dziecka. Wzbogaca życie uczuciowe dziecka, rozwija pozytywne dyspozycje psychiczne, wpływa na niwelowanie negatywnych cech. W rodzinie dziecko przygotowuje się do życia, uodparnia na trudności i niepowodzenia, zdobywa umiejętności współżycia z innymi. Mając na celu wzmocnienie więzi z rodziną oraz kultywowanie tradycji rodzinnych, postanowiłam wraz z dziećmi przygotować „Opłatek dla rodziców“, który odbył się tuż przed świętami Bożego Narodzenia. Do miłej uroczystości zaczęliśmy przygotowania dużo wcześniej. Głównym punktem spotkania był teatrzyk w wykonaniu dzieci pt. „Zagubione zabawki Świętego Mikołaja“ (dużą pomocą okazało się zaangażowanie rodziców w wykonaniu strojów). Dzieci wykonały własnoręcznie zaproszenia oraz upominki (aniołki) dla rodziców. W dniu spotkania z samego rana starałam się z dziećmi stworzyć w sali świąteczny nastrój, stoliki nakryliśmy białymi obrusami, na których ułożyliśmy świąteczne stroiki, świece oraz opłatki na sianku. Zgromadzeni rodzice obejrzeli występ przedszkolaków, który nagrodzili gromkimi brawami. Dzieci wręczyły upominki, łamiąc się opłatkiem wspólnie złożyliśmy sobie życzenia. Przy słodkim poczęstunku i herbacie, do którego usiedliśmy wspólnie, rodzice wspominali swoje wigilie z lat dziecięcych, opowiadali jakie były ich choinki i jak „chodzili po kołędzie“. Wspólnym kołędowaniem zakończyło się spotkanie, za które rodzice serdecznie podziękowali.

Alina Hanuszek

KRONIKA - KRONIKA - KRONIKA - KRONIKA - KRONIKA

IX MALOPOLSKI PRZEGLĄD GRUP KOŁĘDNICZYCH

„HERODY 2007“ odbył się w Chrzanowie w dniu 21.01.2007r. w przeglądzie wziął udział Zespół Regionalny „Kliszczacy z Tokarni“ prezentując program p.t. „PASTUSZKI“

Kołodnicze spotkanie z Siostrami ALBERTYNKAMI W PROWINCJALE W RZAŚCE - KRAKÓW - 21.01.2007r.

GRAND PRIX - dla Grupy Kołodniczej „PASTUSZKI“ z Tokarni w Powiatowym Przeglądzie Grup Kołodniczych pod patronatem Starosty Powiatu Myślenickiego Stanisława Chorobika.

KRONIKA - KRONIKA - KRONIKA - KRONIKA - KRONIKA

„PAMIETAJ GÓRALU“ - to nazwa imprezy organizowanej w dniu 18 lutego 2007 roku z okazji 50-lecia działalności dziecięcego folklorystycznego zespołu „GORAL“ z HLADOVKI - Słowacja. W imprezie oprócz licznie zebranej publiczności wzięli udział:

- DFSK GORAL, FSK GORAL z Hladovki
- Żeńska grupa śpiewacza z Suchej Hory
- Ludowa grupa z Lieska
- Zespół góralski FS Skorusina z Lieska
- Zespół Regionalny „Kliszczacy z Tokarni“

XXXV JUBILEUSZOWY „GÓRALSKI KARNAWAŁ“ w Bukowinie Tatrzańskiej

Wyróżnienie dla grupy kolędniczej „PASTERZE“ z Tokarni za prezentację w programie podczas ogólnopolskiego konkursu grup kolędniczych.

GÓRALSKIE POSIADY W FILII GOKiS W SKOMIELNEJ CZARNEJ

11.II.2007r. Oddział Związku Podhalan i Filia GOKiS w Skomielnej Czarnej, byli organizatorami spotkania z Kapelanem Związku Podhalan księdzem Władysławem Zązłem, Władysławem Motyką autorem „Śpiewnika górali polskich“ i Marianem Cieślikiem autorem „Śpiewnika Kliszczaków“.

Na początku Władysław Motyka historyk, członek Zarządu Głównego Związku Podhalan opowiadał o swoich zainteresowaniach- góralczyzną i regionalizmem. „*Góralczyzna polska jest fenomenem kulturowym i społecznym. Można ją znienawidzić, albo zakochać się w niej na śmierć. Nie można przejść obok niej obojętnie*“ mówił Pan Motyka.

Następnie podkreślił znaczenie muzyki góralskiej dla mieszkańców danego regionu, jak ściśle jest związana z ich zajęciami, pracą, czasem zabaw i uroczystych obrzędów. Przekazywana jest z pokolenia na pokolenia bez zapisów i nut, a grana jest najczęściej ze słuchu, ponieważ większość muzyków góralskich jest samoukami.

„Śpiewnik górali polskich“ jak mówił Pan Motyka opracował z myślą spopularyzowania pieśni górali polskich w możliwie oryginalnej postaci: „*Aby górale polscy przyjrzeni się uważniej sobie i poczuli siłę wynikającą z bogactwa i zasięgu ich kultury*“.

Krótki występ Dziecięcego Zespołu Regionalnego Koskowanie był dobrym nawiązaniem do tego co mówił autor śpiewnika oraz zapowiedzią następnego gościa.

„*Trza chłopu (no i babom tyz) naduć dobrze do głowy, ze góralsko gwara, to piykno polsko mowa ze góralskie odzienie, to naski ubiór, ze góralski obycój, śpiew, muzyka, toniec, chałupy, sprzęty i syćko co naskie- góralskie, to piykne i polskie i ze trza nom dbać o to nase góralskie gazdostwo i o góralski honor, coby się nie dać*

wyonacyć i za ceprów wyprzerobiać...“ Tak zaczął swoją wypowiedź na spotkaniu Jegomość Władysław Zązł, który jest kapelanem Związku Podhalan od 25 lat. Od 1982r. jest proboszczem Parafii Najświętszego Imienia Maryi w Kamesznicy należącej do Dekanatu Milowskiego w Diecezji Bielsko-Żywieckiej.

Licznie zgromadzonych słuchaczy ujęła osobowość księdza Władysława, jego umiejętność zwracania się do ludzi ciepłym słowem, gwara, a jak trzeba, to i góralskimi „śpiywkami“,

Np. „*Niepij gorzolecki, bo cie z pola zniesie, Lepij ze się napij, zimnej wody w lesie.*“

Ksiądz Władysław jest gorącym orędownikiem trzeźwości i dlatego powtarza za Ojcem Świętym Janem Pawłem II: „*trzeba mieć odwagę pójścia pod prąd*“.

Plaga alkoholizmu dotyka już nie tylko dorosłych uświadamiał Jegomość, ale, jej ofiarą padają coraz częściej młodzi i dzieci. Czemu tak o to walczy? „*Bo trzeźwa rodzina to silna rodzina. Ma czas na wychowanie dzieci, na folklor, kulturę. A silna rodzina to silna Ojczyzna*“.

Dalszą część spotkania uświetnił występ Zespołu Regionalnego „Pcimianie“.

Następnie głos zabrał Pan Marian Cieślik autor śpiewnika: „Pieśni Ludowe Kiszczaków“. „*Śpiewnik stara się ocalić od zapomnienia ludową tradycję naszych ojców. Zbiór pieśni ogranicza się do repertuaru Zespołu Regionalnego „Kliszczacy“ z Tokarni, który w 2006r. obchodził trzydziestą rocznicę swej działalności*“.

W dalszej części wystąpienia podziękował tym którzy przyczynili się do zebrania materiału potrzebnego do opracowania śpiewnika, oraz za wsparcie finansowe Gminy Tokarnia, GOKiS w Tokarni i sponsorom.

Występ Regionalnego Zespołu „Kliszczacy“ zakończył oficjalną część bardzo interesującego spotkania.

Każdy mógł nabyć śpiewniki z podpisami autorów, lub podpisem bohatera książki „Góralski chodnicek Jegomości Władysława Zązła“.

Andrzej Słonina
Zdjęcia
Sylwester Jamrozik

WIECZÓR KOŁĘD W FILII GOKIS W SKOMIELNEJ CZARNEJ

Jak co roku w grudniu i styczniu członkowie Związku Podhalan zbierają się na wspólnych oddziałowych posiadach o szczególnie nastrojowym charakterze. Są to góralskie oplatki z życzeniami, regionalnymi potrawami, muzyką i przede wszystkim niezwykle serdeczną atmosferą.

Oplatkowe spotkanie Oddziału Związku Podhalan w Skomielnej Czarnej poprzedził „Wieczór kołęd” na który licznie przybyli nie tylko mieszkańcy parafii.

Kołądy zagrały i zaśpiewały dzieci z Dziecięcego Zespołu Regionalnego „Koskowanie” pod kierunkiem Pani Teresy Lipki- instruktora zespołu.

Młodzieżowa Orkiestra Dę-

ta ze Skomielnej Czarnej i Bogdanówki którą prowadzi Pan Andrzej Jędrysek.

Dziecięcy Zespół Regionalny „Mali Toporzanie” z Tęczyna, oraz Zespół Regionalny „Klisczacy” z Tokarni który przedstawił „Jasełka” i piękne stare kołądy, pod kierunkiem Pana Stanisława Funka.

Występy zespołów bardzo się podobały a ogromne brawa widowni są tego dowodem.

Po występach przybyli „podhalanie” oraz zaproszeni goście, połamali się oplatkiem wypili kawę i posłuchali regionalnych kołęd Zespołu „Klisczacy”.

Bardzo dziękuję za pomoc w zorganizowaniu „Wieczoru kołęd”, Panu Stanisławowi Winterowi- Dyrektorowi GOKiS w Tokarni, o. Andrzeju Mańczakowi- Proboszczowi Parafii w Skomielnej Czarnej, Kamilowi Bargłowi za nagłośnienie, oraz członkom Oddziału Związku Podhalan za przygotowanie poczęstunku.

Andrzej Słonina

PIŁKA SIATKOWA

W Gminie Tokarnia systematycznie rozgrywane są zawody w piłce siatkowej oldbojów mężczyzn. Tradycji stało się zadość i w sobotnie popołudnie 10 marca na hali sportowej w Tokarni zmierzyły się drużyny z Pcimia, Łętowni i dwa zespoły z Gminy Tokarnia (Tokarnia I i II).

Rywalizacja była bardzo zacięta ale przebiegała w sportowej atmosferze. Dopisali także widzowie i zaproszeni goście, dawni sportowcy oraz miłośnicy sportu i rekreacji.

Pierwsze miejsce po zaciętej walce przypadło Tokarni I, która pokonała Pcim 2:1, Łętownię 2:1 oraz po meczu bez historii Tokarnię II.

Zwycięski zespół wystąpił w składzie: Piotr Janiczak, Jan Wróbel, Stanisław Wróbel, Rafał Hanusiak, Zdzisław Jątyka i Tadeusz Jątyka.

Drugie miejsce wywalczyła Tokarnia II, która bez większych problemów pokonała Pcim i Łętownię po 2:0, by oddać mecz z Tokarnią I o pierwsze miejsce bez walki 0: 2.

W drużynie Tokarni II grali: Dariusz Dragosz, Grzegorz Dragosz, Józef Wróbel, Zdzisław Majerek, Tadeusz Zadora, Marian Cieślik.

Trzecią pozycję uzyskała drużyna z Łętowni, która zwyciężyła w bezpośrednim pojedynku Pcim 2:0.

Okazałe puchary wręczał uczestnikom Przewodniczący Rady Gminy Tokarnia Antoni Dragosz.

Podsumowanie turnieju oraz uroczyste zakończenie odbyło się w budynku OSP w Tokarni.

PS. Organizatorzy (Oldboje Tokarni) dziękują zawodnikom, zaproszonym gościom, widzom turnieju za wspaniałą atmosferę na widowni i szampańską zabawę.

Karawana idzie dalej... i jeszcze się powiększa!

Nie wiedzieć dlaczego, chciałem zacząć od przysłowia o karawanie, ale jakoś nie znalazłem odpowiedniego odniesienia. Pisać mam o kolejnym finale WOŚP w Tokarni. Finał, który, niewiele brakowało, a nie odbyłby się wcale. Na szczęście było inaczej a było to tak...

Na początku, października zarejestrowany został sztab, ponieważ działaliśmy już kilka lat, problemów z rejestracją nie było żadnych. Potem, w działaniach sztabu była dłuższa przerwa... i okazało się, że nie mamy zespołów, wolontariatu, kampania reklamowa jest w prosku, a sztab generalnie istnieje tylko na papierze.

Wtedy zważyłem w to, że w ogóle finał się odbędzie. Niby „szlaki przetarte“, jeśli chodzi o organizację, wszystko wiadomo, jak zadziałać, ale jakoś potencjał się skończył. Wszyscy zajęci, czymś innym, nikt nie ma czasu. Nagle, gdy do finału pozostało może 3 tygodnie, cała ekipa zebrała się sama, wolontariat zorganizował się automatycznie pod przewodnictwem -jak zawsze niezawodnej - Angeliki. Zespoły znalazły się i stosunkowo szybko i zorganizowały sprzęt. Pomoc z GOKi S w Tokarni niezawodna i szybka. Wystarczyło tylko wykonać kilka telefonów i większość kwestii załatwiła się sama. Dla przypomnienia, na tegorocznym finale zagrała „Kompania prawdy“, „Sadman Institute“ i „Kitsch Object“.

Kompaniści zdecydowali się po pierwszym telefonie, tym bardziej, że po zesłorocznym koncercie w „Zajeździe pod Solniskiem“ mieli bardzo dobre wspomnienia. I Hip Hopowy skład - nonem omen jedyny występujący w ramach finałów w Tokarni skład reprezentujący ten gatunek muzyczny - zagrał, bawiąc się bardzo dobrze. Reszta zespołów zgłosiła się do nas w ostatnim momencie. „Sadman Institute“ zjawili się jako ostatni. Po odsłuchaniu, ich demówki szybko nawiązaliśmy kontakt. Oni wiedzieli o co chodzi- znali realia. Podobnie było z „Kitsch Object“. Tutaj jednak nastąpił pewien błąd w organizacji - zespół „Kitsch Object“ nie przesłał nam żadnego materiału, przez co nie wiedzieliśmy do końca „co grają“, i dlatego nie trafnie ustawiliśmy kolejność występów sugerując się, iż faktycznie ich muzyka to „Alternatywny rock“ - jak twierdzili. Okazało się jednak, że ich Acid Metal, również został przyjęty całkiem przyjaźnie. Natomiast Sadmani zegrali najlepszy koncert tegorocznego finału. - Po prostu kawał dobrej melodyjnej muzyki!

Jedyną rzeczą, która się nieudała to kampania reklamowa samej imprezy, i tutaj byłem pełny obaw co z tego wyjdzie. Pamiętałem wielką wpadkę z pierwszego finału organizowanego w Tokarni, kiedy pomimo wielu trudów, największą wpadką okazała się frekwencja, która była dramatycznie niska. W zeszłym roku już było znacznie lepiej, a w tym, o dziwo! Pomimo braku odpowiedniej reklamy Publiczności było całkiem sporo. Tutaj należą się wybitne podziękowania dla naszych Wolontariuszy, którzy stanęli na głowie, aby z dnia na dzień zaplakatować teren gminy.

Z ludzi mediów, w tym roku gośćmi naszymi byli: Katarzyna Żak - z „Gazety Myślenickiej“, Agnieszka „yoman“ Tyman - z radia „Bez Kitu“, dziennikarze ci ocenili naszą imprezę jako naprawdę dobrą, podobnie zresztą jak i sami uczestnicy. Zabrakło tylko, współpracującego z nami od lat redaktora Kamila Bargła, z radia „AinKarim“ ze Skomielnej Czernej. Rozgłośnia ta, zresztą

jak zawsze, patronowała naszej imprezie - za co im w tym miejscu dziękuję. I, tutaj warto wspomnieć również o tym iż, oceny zawarte w materiałach, ukazujących się w tych mediach, po Finale zdecydowanie dały nam dodatkowy zastrzyk optymizmu, że warto robić to co robimy.

Największą w tym roku nowością, było to, iż po raz pierwszy od początku istnienia naszego sztabu znaleźliśmy sponsorów, którymi w tym roku był „GOKiS w Tokarni“ oraz krakowska Drukarnia „Multipol II“. za co im oczywiście dziękuję. Mam również nadzieję, że sponsorów będzie nam przybywać, przez co nasz sztab, będzie mógł robić coraz większe imprezy, które będą też coraz bardziej widoczne ze na mapie małopolski.

Opisywać i relacjonować całą imprezę nie będę, ponieważ, kto nie był, jego strata- musi przybyć w przyszłym roku. Impreza, rozpoczęła się o 19.00 w centrum sztabu czyli w najlepszym naszym zdaniem koncertowym miejscu na ziemi Klubie RETRO w Tokarni. Koncert Sadman Institute, który od pierwszych dźwięków porwał część publiczności rozpoczął imprezę. Zagrane takie kawałki jak The Aim of my life, rozbijały publikę na dobre, potem

ciut mniej żywiołowo, ale tak samo klimatycznie było na „Kitsch Object. Metalowe covery kilku znanych kawałków, nie pozwoliły publiczności odpocząć. Imprezę zamknął kameralny już bardziej koncert „Kompanii Prawdy“. Impreza była wesoła, żywiołowa i po prostu taka, jaki być powinien finał WOŚP.

Informacją, którą należałoby zdemontować jest fakt, jakoby podczas tegorocznego finału został zlicytowany Paradoxx. Wąż będący maskotką klubu Retro, jak zawsze zwinięty w kłębek spokojnie przespał całą imprezę, a jego jedyną aktywnością było spożycie posiłku o godzinie 22.

Na zakończenie, chciałbym, jak zawsze, podziękować wszystkim, którzy się do tegorocznego finału przyczynili i spowodowali jego tak dobry przebieg. Na pierwszym miejscu, Barbarze Michno- za to, że jest złośliwa - i za i kropka! Angelice Luberdzie, za - jak zawsze- doskonałe działanie wolontariatu. Krzyškowi Batko i całej ekipie Retra, za imprezę. Chłopakom z Wolontariatu, Panowie pełen szacunek za działanie, i za kampanię reklamową. Mam nadzieję, że za rok będzie jeszcze lepiej. O wolontariuszkach nie wspomnę, bo wiedzą, że im również dziękuję. Panu Stanisławowi Winterowi z GOKiS za pomoc i sprzęt. Wszystkim tym, którzy nam naprawdę pomogli oraz naszemu fotografowi, który skutecznie zniszczył wszystkie zdjęcia z tegorocznego finału. ;-))

Szczepan Maślanka

SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT

ANEKS Podokręgu Piłki Nożnej w Myślenicach

Do Regulaminu Rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo seniorów na sezon 2006/2007 w oparciu o zatwierdzony Uchwałą Zarządu M.Z.P.N w Krakowie z dnia 22 czerwca 2006, oraz dotyczący rozgrywek juniorów.

Do niniejszego regulaminu wprowadza się następujące uzupełnienia

Do § 5 i 6

Awans z klasy A do klasy okręgowej uzyska mistrz grupy IV kl. do klasy B spada ostatnia drużyna z naszego Podokręgu, spadnie z niej tyle zespołów ażeby w sezonie 2007/2008 grupa rozgrywkowa klasy A liczyła 14 drużyn.

Klasa B seniorów

1. Mistrz i V-ce mistrz seniorów klasy B uzyskuje awans do klasy A
2. W przypadku przejścia z miejsca niespadowego drużyny Gdovii do Podokręgu Wieliczka awans uzyska zdobywca 3 miejsca z klasy B
3. W związku z decyzją Zarządu o powiększeniu w sezonie 2007/2008 klasy B do 12 drużyn żadna z drużyn tej klasy nie zostanie zdegradowana.
4. Z klasy C do klasy B awansuje tyle drużyn ażeby klasa B w sezonie 2007/2008 liczyła 12 drużyn
5. Pozostałe drużyny zgłoszone do rozgrywek w klasie C w zależności od ilości drużyn przeprowadzą rozgrywki systemem 2 lub 4 rundowym

Juniorzy

1. Awans z II ligi do okręgowej uzyska

mistrz grupy.

2. Z II ligi juniorów do III ligi spada ostatnia drużyna.
3. Zarząd Podokręgu podjął decyzję o powiększeniu II ligi juniorów od sezonu 2007/2008 do 14 drużyn.
4. W przypadku spadku drużyny z I ligi do naszego podokręgu z II ligi do III ligi spadnie tyle drużyn ażeby grupa liczyła 14 drużyn.
5. Awans do II ligi uzyska mistrz i V-ce mistrz z dwóch grup III ligi.
6. Rozgrywki juniorów III ligi od sezonu 2007/2008 będą prowadzone w zależności od ilości zgłoszonych drużyn w 1 lub 2 grupy.

Trampkarze

Decyzją Zarządu Podokręgu od sezonu 2007/2008 wprowadza się rozgrywki w I i II lidze.

Z dotychczasowych 3 grup do I ligi awansują po 4 zespoły co stworzy grupę 12 zespołów.

Pozostałe drużyny od miejsca 5

w poszczególnych grupach stanowiąc będą II ligę.

Po sezonie 2007/2008 mistrz I ligi otrzyma puchar, oraz nagrodę rzeczową.

Po sezonie 2007/2008 spadnie do II ligi 2 drużyny.

Uwaga ogólna

W przypadku konieczności uzupełnienia grup klas rozgrywkowych do parzystej ilości drużyn w grupach Wydział Gier może zarządzić mecze barażowe.

KLASA "B" Seniorów

data	gospodarze	goście	godzina
15.04	Grodzisko Raciechowice	Cyrhla Krzczonów	16.00
22.04	Cyrhla Krzczonów	Rokita Kornatka	15.00
29.04	Szczebel Lubień	Cyrhla Krzczonów	16.30
06.05	Cyrhla Krzczonów	Iskra Głogoczków	16.00
13.05	Dukla Bysina	Cyrhla Krzczonów	14.00
20.05	Cyrhla Krzczonów	Hejnał Krzyszkowice	16.00
27.05	Wicher Stróża	Cyrhla Krzczonów	11.00
03.06	Cyrhla Krzczonów	Clavia Świątniki	12.30
09.06	Iskra Brzączowice	Cyrhla Krzczonów	13.30

LIGA TRAMPKARZY - GRUPA II

data	gospodarze	goście	godzina
28.04	Trójka Myślenice	Beskid Tokarnia	11.00
28.04	Hejnał Krzyszkowice	Cyrhla Krzczonów	12.00
05.05	Cyrhla Krzczonów	Beskid Tokarnia	14.30
12.05	Trójka Myślenice	Cyrhla Krzczonów	17.00
12.05	Beskid Tokarnia	Szczebel Lubień	14.30
19.05	Pcimianka Pcim	Beskid Tokarnia	11.00
26.05	Cyrhla Krzczonów	Pcimianka Pcim	16.00
26.05	Beskid Tokarnia	Topór Tenczyn	11.00
02.06	Staw Polanka	Beskid Tokarnia	11.00
02.06	Topór Tenczyn	Cyrhla Krzczonów	17.00
09.06	Cyrhla Krzczonów	Staw Polanka	12.00
09.06	Beskid Tokarnia	Hejnał Krzyszkowice	11.00

KLASA "A" Seniorów - IV grupa

data	gospodarze	goście	godzina
01.04	Beskid Tokarnia	Rudnik	16.00
07.04	Zielonka Wrząsowice	Beskid Tokarnia	15.00
15.04	Beskid Tokarnia	Tempo Rzeszotary	16.00
22.04	Beskid Tokarnia	Pasternik Ochojny	16.00
28.04	Raba Dobczyce	Beskid Tokarnia	17.00
03.05	Beskid Tokarnia	Pcimianka Pcim	17.00
06.05	Krakus Swoszowice	Beskid Tokarnia	16.00
13.05	Beskid Tokarnia	Sep Droginia	17.00
20.05	Dziecanovia Dziek.	Beskid Tokarnia	16.00
27.05	Beskid Tokarnia	Orzeł Myślenice	17.00
03.06	Staw Polanka	Beskid Tokarnia	17.30
10.06	Beskid Tokarnia	Jordan Zakliczyn	17.00
16.06	Gdovia Gdów	Beskid Tokarnia	17.00

ZABAWY I WRÓŻBY
ANDRZEJKOWE

W dniu 30 listopada 2006 roku w Samorządowym Przedszkolu w Tokarni odbyła się wielka „zabawa andrzejkowa“.

Starszaki do wspólnej zabawy zaprosiły maluchów aby razem bawić się i wróżyć. Całość imprezy uświetniła nam obecność Cyganecki Estery, która jak nakazuje tradycja wróżyła z kart i z gwiazd „co nas spotka w przyszłości“.

Wśród wielu andrzejkowych wróżb znalazło się losowanie kolorowych pasków, kartoników i serduszek, a wszystko toby dowiedzieć się „jacy jesteśmy“, „kim będziemy w przyszłości“. Nie zabrakło oczywiście tradycyjnego lania wosku. Nasza wyobraźnia oraz cyganecka Estera pomogła nam w odczytywaniu tej przepowiedni.

Wróżby odbywały się przy akompaniamencie wesołej muzyki i radosnego śmiechu wszystkich przedszkolaków. Gdy już wszyscy poczuli zmęczenie w chwili odpoczynku starszaki oddziału II zaprezentowały teatrzyk pt. „Kuchareczki“ oraz zabawę przy muzyce pt. „Ciasto“. Nie zaspokoilo to jednak naszych apetytów, musieliśmy skorzystać z zaproszenia pani kucharki na soczek i ciasteczka.

Czy wierzyć w spełnienie wróżb i przepowiedni pokaże przyszłość.

Przed nami kolejne zabawy i imprezy, musimy już zbierać pomysły i siły aby były pełne miłych wrażeń i pełne wspomnień.

Małgorzata Bajerek

SUKCESY SPORTOWE GIMNAZJALISTÓW Z TOKARNI

Życie sportowe Gimnazjum w Tokarni związane jest z działalnością Uczniowskiego Klubu Sportowego „Sokół”. Klub ten działa w naszej szkole nieprzerwanie od 2004 roku. W swoich szeregach skupia nauczycieli, uczniów oraz ich rodziców. Działalność klubu obejmuje:

- prowadzenie bezpłatnych pozalekcyjnych zajęć sportowych dla młodzieży oraz absolwentów naszego Gimnazjum,
- organizację gminnych oraz szkolnych zawodów sportowych,
- uczestnictwo uczniów w zawodach sportowych

W bieżącym roku szkolnym nasi uczniowie odnieśli liczne sukcesy sportowe. Najważniejsze z nich przedstawiamy poniżej.

1. Gimnazjada u Tytusa - piłka siatkowa chłopców - powiatowe miejsce - I, skład: Polaniak Jakub, Dyrzc Dominik, Kania Tomasz, Zając Sebastian, Barglik Krzysztof, Pasiowiec Rafał, Kluska Grzegorz, Wróbel Sławomir, Lubierda Tomasz; trener Tomasz Sum
2. Gimnazjada u Tytusa - unihokej dziewcząt - powiatowe, miejsce- I, skład: Słonina Anna, Kowalcze Agata, Leśniak Zuzanna, Hanusiak Katarzyna, Wrona Aneta, Ziółko Krystyna, Cudak Aleksandra, Zadora Anna, Kosek Marcelina, Proszek Regina; trener M. Majerek
3. Gimnazjada u Tytusa - piłka siatkowa dziewcząt - powiatowe, miejsce - II, skład: Hanusiak Katarzyna, Słonina Izabela, Wrona Aneta, Romaniak Joanna, Kowalcze Agata, Łopata Anna, Leśniak Zuzanna, Zembol Izabela, trener Danuta Kulig

4. Gimnazjada - piłka siatkowa chłopców - powiatowe, miejsce II, skład: Polaniak Jakub, Dyrzc Dominik, Kania Tomasz, Zając Sebastian, Barglik Krzysztof, Pasiowiec Rafał, Kluska Grzegorz, Jabcoń Tomasz, Lubierda Tomasz, Wróbel Przemysław; trener Tomasz Sum
 5. Gimnazjada - piłka ręczna dziewcząt - powiatowe, miejsce II, skład: Hanusiak Katarzyna, Zadora Joanna, Wrona Aneta, Romaniak Joanna, Kowalcze Agata, Leśniak Zuzanna, Pachura Ewa, Pindel Kinga, Jabcoń Iwona; trener Danuta Kulig
 6. Międzypowiatowy Turniej Piłki Nożnej w Michałowicach - rejonowe, miejsce II, skład: Wróbel Przemysław, Zadora Tomasz, Wróbel Dariusz, Romaniak Grzegorz, Mizera Łukasz, Jabcoń Tomasz, Lubierda Tomasz, Hanusiak Dawid; trener Tomasz Sum
 7. Gimnazjada - piłka siatkowa dziewcząt - powiatowe, miejsce III, skład: Hanusiak Katarzyna, Słonina Izabela, Wrona Aneta, Romaniak Joanna, Kowalcze Agata, Łopata Anna, Leśniak Zuzanna, Zembol Izabela; trener Tomasz Sum
 8. Gimnazjada - piłka koszykowa dziewcząt - powiatowe, miejsce IV, skład: Hanusiak Katarzyna, Słonina Izabela, Wrona Aneta, Romaniak Joanna, Kowalcze Agata, Leśniak Zuzanna, Pachura Ewa, Pindel Kinga, Radoń Beata; trener Danuta Kulig
- Wszystkim uczniom reprezentującym nasze Gimnazjum składam serdeczne gratulacje i życzę dalszych sukcesów sportowych.

T. Sum

HALOWE PIŁKARSKIE MISTRZOSTWA JUNIORÓW

c.d. ze str. 16

WYNIKI:

Eliminacje GRUPA I:

Mogilany - Orzeł II Myślenice 2-3

Dalin II Myślenice - Mogilany 2-1

Dalin II - Orzeł II 3-3

1. Orzeł II 2 4 6-5

2. Dalin II 2 4 5-4

3. Mogilany 2 0 3-5

Eliminacje GRUPA II:

Dalin Myślenice - Grodzisko II Raciechowice 4-2

Grodzisko II - Iskra Głogoczów 1-0

Dalin - Iskra 3-5

1. Dalin 2 6 8-2

2. Grodzisko 2 3 3-4

3. Iskra 2 0 0-5

Eliminacje GRUPA III:

Wicher III Stróża - Iskra Brzeczowice 3-3

Beskid Tokarnia - Wicher III 3-1

Beskid - Iskra 4-3

1. Beskid 2 6 7-4

2. Iskra 2 1 6-7

3. Wicher III 2 1 4-6

Eliminacje GRUPA IV:

Raba Dobczyce - Skalnik Trzemeśnia 6-1

Karpaty Siepraw - Raba 1-4

Karpaty - Skalnik 0-2

1. Raba 2 6 10-2

2. Skalnik 2 3 3-6

3. Karpaty 2 0 1-6

PÓLFINAŁY:

Orzeł II Myślenice - Beskid Tokarnia 2-2, rzuty karne 3-4

Dalin Myślenice - Raba Dobczyce 2-2, rzuty karne 2-1

Mecz o 11 miejsce: Mogilany - Iskra Głogoczów 0-3

Mecz o 9 miejsce: Karpaty Siepraw - Wicher III Stróża 5-0

Mecz o 7 miejsce: Iskra Brzeczowice - Skalnik Trzemeśnia 1-0

Mecz o 5 miejsce:

Grodzisko II Raciechowice - Dalin II Myślenice 3-2

Mecz o 3 miejsce: Beskid Tokarnia - Raba Dobczyce 4-2

Mecz finał: Dalin Myślenice - Orzeł II Myślenice 3-1

10 LAT UKS „VICTORIA“

Uczniowski Klub Sportowy „Victoria“ powstał w roku 1996 z inicjatywy grupy nauczycieli i rodziców Szkoły Podstawowej nr 2 im. Stanisława Marusarza w Tokarni. Został zarejestrowany w październiku 1996 r. jako pierwszy UKS na terenie gminy Tokarnia. Na początku działalności w klubie pracowały dwie sekcje: narciarstwa biegowego i tenisa stołowego. W 1997 r. działalność tej drugiej rozszerzono na turystyczno-rekreacyjną.

W latach 1996-98 w klubie ćwiczyło ok. 60 uczniów, od 1999 do 2001 - ok. 35. Od 2002 r. w organizowanych przez klub zajęciach bierze udział ok. 25 uczniów.

Na dobry początek z UKFiT i innych organizacji otrzymaliśmy sprzęt do narciarstwa biegowego (narty, rolki, kije, wiązania i buty), kompletne wyposażenie sali do gimnastyki korekcyjnej, 4 stoły do tenisa stołowego oraz wyposażenie siłowni.

Dofinansowanie z UG w Tokarni najpierw było bardzo wysokie (po ok. 10000 zł przez pierwsze 3 lata), a więc starczało na obozy narciarskie dla dziewcząt (Turbacz, Słowacja), wyjazdy na młodzieżowe Mistrzostwa Polski w narciarstwie biegowym (6., 9. i 13. miejsce sztafety) czy udział w zawodach wojewódzkich w narciarstwie biegowym (nasze uczennice były zdecydowanie najlepsze w województwie krakowskim w latach 1996-98). Odnosiliśmy sukcesy również w biegach przełajowych (m.in. 2. miejsce drużynowo w 1998 w województwie). W latach 1999-2002 wsparcie gminy niestety spadało od 700 aż do 250 zł. UKS „Victoria“ musiał więc, wobec braku innych sponsorów, drastycznie ograniczyć swoją działalność. Zaniechaliśmy treningów narciarskich (brak możliwości wyjazdów na obozy i kosztownych wyjazdów na zawody wojewódzkie i ogólnopolskie), organizowania regularnych zajęć dla uczniów i prowadzenia siłowni dla mieszkańców gminy. Lata 2003-04 to nieco zwiększona pomoc gminy i trochę szersza działalność klubu. W tym okresie największe sukcesy to 3. miejsce w powiecie w piłce nożnej (2003 i 2004 r.), 1. miejsce w 2003 r. w Powiatowych Igrzyskach Młodzieży w tenisie stołowym i 3. miejsce w województwie w zawodach unihoca.

Od 2005 r. UKS bierze udział w konkursach organizowanych przez gminę w zakresie upowszechniania kultury fizycznej i sportu, finansując swoją działalność z dotacji i środków własnych w proporcjach 50:50. Organizujemy i dofinansowujemy wyjazdy na basen (ok. 70 uczniów) i wycieczki turystyczno-krajoznawcze. Organizowane są zawody szkolne (ok. 7 rocznie) i gminne (1-2 w roku), bierzemy udział w zawodach gminnych i powiatowych. Główne zakupy to komplet strojów piłkarskich, nagrody w konkursach gminnych i sprzęt do tenisa stołowego.

Z okazji 10 lat działalności Uczniowskiego Klubu Sportowego „Victoria“ przy Szkole Podstawowej nr 2 im. Stanisława Marusarza w Tokarni w sobotę 9.12.2006 r. w nowo otwartej hali sportowej w Tokarni odbyły się zawody sportowe dla UKS-ów z całej gminy.

Do walki o puchar 10-lecia UKS „Victoria“ oprócz gospodarzy stanęły drużyny: UKS „Czarni“ (Skomielna Czarna), UKS „Jedynka“ (Tokarnia) oraz UKS „Cyrhla“ (Krzczonów). Pierwszą konkurencją była piłka nożna mieszana (dziewczeta z powodzeniem rywalizowały ze swoimi kolegami). Najlepszym zespołem okazali się „Czarni“. Podobnie było w konkursie żon-

Po zawodach narciarskich

glowania piłką. Zawodnicy UKS „Cyrhla“ byli najlepsi w konkursie rzutów do kosza i w rzutach lotkami do tarczy. Dało im to jednak tylko 4. miejsce w klasyfikacji ogólnej. Zwyciężyli „Czarni“, na 2. pozycji uplasowała się „Victoria“, a na 3. - „Jedynka“. Na koniec rozdano nagrody i dyplomy.

Podsumowując - warto wspierać UKS-y, by rozszerzały swoją działalność, prowadziły zajęcia pozalekcyjne dla uczniów naszej gminy, dawały możliwość osiągnięcia sukcesu sportowego czy nawet tylko udziału w zawodach sportowych w swojej szkole i poza nią. 10 lat działalności UKS „Victoria“ jest chyba tego najlepszym dowodem.

Piotr Kosiba

Zawody o Puchar 10-lecia UKS „Victoria“

Sprzęt do siłowni

Zawody o Puchar 10-lecia UKS „Victoria“

XI HALOWY TURNIEJ PIŁKI NOŻNEJ O PUCHAR PREZESA PODOKRĘGU MZPN MYŚLENICE-2007

Małopolski Związek Piłki Nożnej - Podokręg Myślenice był organizatorem XI HALOWEGO TURNIEJU PIŁKI NOŻNEJ JUNIORÓW o Puchar Prezesa Podokręgu. Gminę Tokarnia reprezentowały drużyny „Beskid - Tokarnia“ i „Cyrhla Krzczonów“.

Po raz pierwszy zawody odbyły się w hali sportowej w Tokarni. Wszyscy chwalili, jej jakość i przestronność. Obiekt jest uważany obecnie jako jeden z najlepszych w powiecie. Chętnych do rywalizacji było aż 29 drużyn, więc eliminacje trwały dwa tygodnie.

Triumfowali w halowych mistrzostwach piłkarskich podokręgu juniorzy „DALINU - MYŚLENNICE“, drugie miejsce zajął „ORZEŁ - MYŚLENICE“ i trzecie miejsce „BESKID - TOKARNIA“, czwarte „RABA - DOBCZYCE“.

Najlepszym zawodnikiem turnieju finałowego został Dariusz Ślusarz z Orła Myślenice, najlepszym bramkarzem Przemysław Moryc z Raby Dobczyce, a królem strzelców Tomasz Wróbel z Beskidu Tokarnia. Finałowe zawody były okazją do wyróżnie-

nia czołowych działaczy z Tokarni. Złotymi odznakami Małopolskiego Związku Piłki Nożnej odznaczeni zostali wójt gminy Tokarnia Edward Zadora oraz wieloletni prezes Beskidu Tokarnia Stanisław Winter.

Srebrną odznakę MZPN otrzymał natomiast działacz i czołowy zawodnik klubu Piotr Jędrocha. Nagrody najlepszym wręczali: prezes Małopolskiego Związku Piłki Nożnej Podokręg Myślenice Ludwik Starzak, burmistrz miasta i gminy Myślenice Maciej Ostrowski, starosta powiatu myślenickiego Stanisław Chorobik, a dla najlepszej drużyny z pionu Ludowych Klubów Sportowych (Orzeł Myślenice) prezes LZS w Myślenicach Czesław Ulman.

c.d. na str. 14

Dziś święto Babci i dziadka zyczenia składa wnuków gromadka...

Tradycją naszego przedszkola jest organizowanie uroczystości z okazji Dnia Babci i Dziadka.

W tym roku, w związku z feriami szkolnymi, których termin przypadł na drugą połowę stycznia uroczystość odbyła się w późniejszym terminie tj. 1.02.2007 r.

Święto Babci i Dziadka zgromadziło liczne grono przybyłych gości, serdecznie powitanych przez dyr. przedszkola Marię Pierson oraz wójta gminy Edwarda Zadorę, który złożył wszystkim babciom i dziadkom życzenia z okazji ich święta.

Zgromadzeni goście ze wzruszeniem obejrzyli występy swoich wnuków. Jako pierwsze na scenie wystąpiły dzieci 3-4 letnie, które złożyły życzenia wierszem i piosenką a następnie 6-latki zaprezentowały formę sceniczną pt. „Zagubione zabawki świętego Mikołaja“. Tuż po nich 5-6 latki z innej grupy przedstawiły „Jasełka“. Po zakończonych popisach teatralnych, które zostały nagrodzone gromkimi brawami dzieci recytowały wiersze i śpiewały piosenki.

Po występach dzieci wręczyły upominki wykonane na zajęciach w przedszkolu i zaprosiły gości na poczęstunek.

Alina Hanuszek

Na zdjęciach przedszkolaki w przedstawieniu „Zagubione zabawki Św. Mikołaja“ i „Wróżby i przepowiednie Estery“

